

Til lovforslag nr. L 290. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 12. juni 1992

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand m.v.

(Udvidelse af ordningen om ungdomsydelse)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget mundtlig og skriftlig henvendelse fra Pædagogisk Medhjælperforbund.

Der er af socialministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Et mindretal (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) udtaler:

Socialdemokratiet ser aktiveringsforliget som en landvinding på afgørende punkter. Især er det vigtigt, at der gennemføres udvidet adgang til orlov med dagpenge til uddannelse og pasning af småbørn, og at der gives midler til kommunerne til fremskyndelse af nødvendig øget indsats inden for ældreomsorg og børnepasning, så service kan forbedres og ventelister nedbringes.

På denne baggrund er det efter Socialdemokratiets opfattelse også acceptabelt, at man i en halvandet års forsøgsperiode bryder med en række principper i arbejdsmarkedspolitikken, men vel at mærke kun gør det, hvor deltagelse i forsøgene er frivillig både for den ledige og arbejdsgiveren.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd vurderer, at forligets samlede virkning i 1993 kan være,

at over 30.000 flere end ellers får plads på arbejdsmarkedet. Dette er efter Socialdemokratiets opfattelse et mere realistisk skøn end regeringens.

Et andet mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler:

Fremskridtspartiet er ikke med i forliget om aktivering af unge, idet forliget indeholder punkter, som efter Fremskridtspartiets opfattelse trækker udviklingen i den forkerte retning. Blind høne finder også korn. Dette lovforslag er blandt de dele af forliget, som går et par millimeter ud ad fornuftens vej.

I bestræbelserne på at få unge arbejdsløse aktiveret er det Fremskridtspartiets opfattelse, at man burde gå langt hårdere til værks. Det offentlige burde stille meget skrappe krav, før udbetaling af betroede skatteydermidler kan finde sted. Kravene skal være så skrappe, at flest mulige slet ikke henvender sig ved de offentlige kasser. Nærværende forslag følger desværre linien med efterlevelse af »overenskomstkrav« og alle de andre bortforklaringer, politikerne bruger for at slippe af med det ubehagelige hverv at sætte tingene på plads en gang for alle.

Når mindretallet støtter forslaget, er det som nævnt, fordi det bringer udviklingen nogle få millimeter i den rigtige retning. Der er stadig mange dårligdomme, som senere må rettes op. Fremskridtspartiet vil derfor fortsat uafladeligt presse på for at få en fornuftig udvikling sat i gang.